

РЕШЕНИЕ

№ 3060

гр. София, 18.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 45 състав,
в публично заседание на 28.05.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елица Райковска

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **906** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба на В. И. Т. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПAM/ № 4/01.01.2020 г., издадена от мл. автоконтрольор във 02 група, 01 сектор в отдел Пътна полиция при СДВР, с която на жалбоподателя е наложена ПAM по чл. 171, т. 1, б. б от ЗДвП – временно отнемане на свидетелството за управление на МПС, но не повече от 18 месеца.

Ответникът не взема становище.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С атакуваната заповед от 02.01.2020 г. на Т. е наложена ПAM за това, че управлява МПС с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 %.

На водача е съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ /л. 9/. В АУАН е вписано, че техническото средство, с което е изпробван за алкохол – на 01.01.2020 г. в 11:55 часа, отчита 0,57 промила алкохол. Приложен е протокол /л. 14/.

Издаден му е талон за медицинско изследване /л. 11/, връчен на Т. на 01.01.2020 г. в 12:30 часа.

От протокол за химическо изследване от 02.01.2020 г. /л. 12/ се установява, че

концентрацията на алкохол в кръвната проба на Т. е 0,18%.

В протокол за медицинско изследване от 01.01.2020 г. /л. 13/ се установява, че кръвната проба е взета на 01.01.2020 г. в 14:15 часа.

На лицето е издадено наказателно постановление /НП/ (л. 15).

В съдебно заседание е представен лист за преглед на пациент /л. 52/, в който е отбелязано, че закъснението от 12:30 ч. до 14:10 ч. е вследствие натовареността на Спешно отделение на УМБАЛ Св. А..

Представени са заповеди за компетентност /л. 18 и сл./.

От правна страна съдът намира следното:

На основание чл. 172, ал.1 от ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, ал.1, т. 1 от същия закон се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Определянето на тези служби е в правомощията на министъра на вътрешните работи, с оглед разпоредбата на чл. 165, ал.1 от ЗДвП.

С оглед представените заповеди от 09.12.2016 г., издадена от Министъра на вътрешните работи и от 26.02.2018 г., издадена от Директора на СДВР, съдът намира, че атакуваният административен акт е издаден от компетентен орган и в предвидената писмена форма.

Съгласно разпоредбата на чл. 171, т. 1, б. „б” от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения временно се отнема свидетелството за управление на моторно превозно средство /СУМПС/ на водач, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване – до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца; при наличие на изследване от кръвна проба или изследване с доказателствен анализатор по реда на чл. 174, ал. 4 установените стойности са определящи.

При тази законова регламентация, необходимата материалноправна предпоставка за налагане на мярката в настоящия случай е управлението на МПС от страна на Т. с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 %.

В случая спорът произтича от установеното с техническо средство съдържание на алкохол в издишания от жалбоподателя въздух – 0,57% в 11:55 часа на 01.01.2020 г. и резултата от кръвната проба, взета на същата дата в 14:15 часа, която отчита 0,18%.

Разпоредбите на чл. 171, т. 1, б. „б“, респ. чл. 174, ал. 4 от ЗДвП препращат към изискванията на Наредба № 1 от 19.07.2017 г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози /Наредбата/.

Съгласно чл. 6, ал. 6 от Наредбата контролният орган връчва на лицето срещу подпис талона за изследване, като вписва: мястото, където да се извърши установяването;

срока на явяването – до 45 минути, когато нарушението е извършено на територията на населеното място, в което се намира мястото за установяване с доказателствен анализатор или за извършване на медицинско изследване и за вземането на кръв и урина за химическо или химико-токсикологично лабораторно изследване,

Чл. 12, ал. 1 от Наредбата предвижда, че медицинското изследване се извършва от лекар, медицинска сестра, акушерка или фелдшер, съответно лекарски асистент. Съгл. чл. 14, ал. 2 от Наредбата резултатът от изследването, събраните анамнестични данни за налични заболявания (диабет, епилепсия и др.) и за приетите от изследваното лице лекарствени продукти през последните 24 часа се вписват в протокол за медицинско изследване и вземане на биологични проби за концентрация на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози по образец съгласно приложение № 4. Протоколът се подписва от медицинския специалист по чл. 12, ал. 1, извършил изследването.

Чл. 15, ал. 5 от Наредбата предвижда, че вземането на кръв и урина за изследване за концентрация на алкохол и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози се извършва в срока за явяване, определен в талона за изследване. При невъзможност на лицето да предостави проба урина и/или при обективна невъзможност за вземане на кръв за изследване в посочения срок медицинският специалист по чл. 12, ал. 1 отразява причините за забавянето и часа на вземането.

Съгласно чл. 15, ал. 6 при неявяване на лицето за изследване в указания в талона за изследване срок се приемат показанията на техническото средство или теста, с което е установена концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози.

В настоящия случай в талона за медицинско изследване е посочен срок за извършването му и място в съответствие с разпоредбите на чл. 6, ал. 6 от Наредбата. Т. е връчен на лицето в 12:30 ч., поради което и срокът за извършване на изследването е бил до 13:15 часа.

Медицинското изследване на Т. е извършено в 14:15 часа от доктор В. А., за което същият в съответствие с чл. 14, ал. 2 от Наредбата е съставил протокол. В протокола не е отбелязано от лицето по чл. 12, ал. 1 от Наредбата, а именно от доктор А., съгл. изискването на чл. 15, ал. 5 от Наредбата, че е била налице обективна невъзможност за вземане на кръвна проба от Т. в срока, посочен в талона, а именно до 13:15 часа, респ., че последният се е бил явил до този час. При това положение и съгл. чл. 15, ал. 6 от Наредбата се приемат показанията от изследването с техническо средство.

Не следват други изводи от представения в съдебно заседание лист за преглед на пациент в КДБ/СО. В същия като час на постъпване на Т. е посочен 14:10 ч., респ. час на напускане – 15:18 часа. Следователно този документ също не доказва, че лицето се е явило за вземане на кръвна проба до 13:15 часа. Вписаното с друг почерк и от друг лекар, а именно Зам. началник на Спешно отделение, че от 12:30 до 14:10 часа е налице закъснение поради натовареността на Спешно отделение, също не доказва, че Т. се е явил за изследване до 13:15 часа, още повече, че е малко вероятно заместник-началникът на Спешно отделение лично да е наблюдавал пристигащите до 13:15 часа лица. А освен това подобно вписване не е в съответствие с изискванията на чл. 15, ал. 5 от Наредбата, който регламентира, че наличието на обективна невъзможност да се вземе кръвната проба в срок следва да бъде отразено от лицето по чл. 12, ал. 1 от Наредбата в протокола. Това обстоятелство не е отразено от доктор А. нито в протокола – приложение 4 към чл. 14, ал. 2 от Наредбата /л. 13/, нито в

представения лист за преглед на пациент, попълнен /с изключение на добавките, обсъдени по-горе/ от доктор А.. При това положение и съдът намира, че въпросният лист за преглед не отговаря на обсъдените изисквания на Наредбата, нито доказва явяването на Т. своевременно, до 13:15 часа, в МБАЛ Св. А.. При това положение и в съответствие с чл. 15, ал. 6 от Наредбата се приемат показанията на техническото средство – в случая – 0,57 %. В., това е и стойността, отбелязана в АУАН, който има доказателствена сила съгл. чл. 189, ал. 2 от ЗДвП и същата не е оборена.

Представените с административната преписка писмени доказателства – описани във фактическата част на настоящото решение, водят до извод за наличие на предпоставките на чл. 171, т. 1, б. „б“ ЗДвП, поради което ПАМ се явява законосъобразно наложена. Заповедта е мотивирана, като съгл. ТР № 16 от 31.03.1975 г. на ВС няма пречка мотивите да се намират и в други документи от преписката – в случая АУАН, към който препраща и атакуваната заповед и протокола от изследването с техническо средство.

По изложените съображения жалбата се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Ответникът не претендира разноски, няма доказателства такива да са направени, поради което не следва да бъдат присъждани.

Така мотивиран, Административен съд София-град, 45 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. И. Т. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 4/01.01.2020 г., издадена от мл. автоконтрольор във 02 група, 01 сектор в отдел Пътна полиция при СДВР, с която на жалбоподателя е наложена ПАМ по чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП – временно отнемане на свидетелството за управление на МПС, но не повече от 18 месеца.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване съгл. чл. 172, ал. 5 от ЗДвП.

СЪДИЯ: